

ДАНИЛО ЈОКАНОВИЋ

ЧЕКАЊЕ

ОИВИЧЕНО БЕСКРАЈЕМ

Мисао на тебе је већ
улудо проћердан век
па једино још могу рећ
свела се на уздарје тек

Устрану зар да оставим
сан што ме још прожима:
лежиш наузнак у трави
са звездама у очима

и сву ноћ ти надодајем
на необуздани смех
мир оивичен бескрајем
и мисао сведену на грех.

ЧЕКАЊЕ

Не видим те ил' од мрака
Ил' од црних увојака –

Чекам да се јавиш опет
оставив у блату стопе

или да по уској стази
босонога снег разгазиш

да ме прене у свануће
твоја песма испред куће

Не видим те ал' те слутим
кроз надам се кроз међутим

ко кроз нешто издалека
што мирно и дуго чекам

О КИШИ

а у ствари љубавна

Пред кишу се разлете
понад кровова птице
У прозору на стакло дете
у игри прислони лице

па се окно од даха замагли
и његова малена глава
као да се губи у магли
и у магли ишчезава

Ветар нанесе облаке густе
из чиста мира пљусне киша
улице зачас опусте
и град се ко усред ноћи стиша

а њих двоје испод стрехе
као у реклами за кишобране
не штедећ пољупце и осмехе
чекају да киша стане

СИТНИЦЕ

Све ове ситнице
које се у јатима
као уплашене птице
разлете из мојих рима

своде се на осмех њен
што ме од незнања спасава
па бих да сваки трен
сачувам од заорава

бојажљиво као кад ме дете
при вечерњој шетњи градом
у пролазу негде сретне
и погледа топло крадом

НЕВСКИМ ПРОСПЕКТОМ

Да ли нас макар мало има на местима
у која смо закорачили тек мислима

па могу да видим Петроград
да видим пале ли се светла
у време белих ноћи
и сјаје ли звезде
или само твоје очи
обасјавају град
Ето и сад
док у дан крочим
и реку беле надлећу птице
на Невском проспекту по целу ноћ и дан
чекам да те однекуд доведу улице
а узалудно ми је чекање знам
јер све је нестварно и све је сан

а у сну преко својих обала
Нева се излива да ти додирне стопала